

Zadeva C-789/23

Predlog za sprejetje predhodne odločbe

Datum vložitve:

21. december 2023

Predložitveno sodišče:

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litva)

Datum predložitvene odločbe:

20. december 2023

Tožeča stranka na prvi stopnji in pritožnica:

I. J.

Tožena stranka na prvi stopnji in nasprotna stranka v pritožbenem postopku:

Registų centras VĮ

[...] (ni prevedeno)

LIETUVOS VYRIAUSIASIS ADMINISTRACINIS TEISMAS

(VRHOVNO UPRAVNO SODIŠČE LITVE)

SKLEP

20. december 2023

[...] (ni prevedeno)

Senat vrhovnega upravnega sodišča Litve v razširjeni sestavi [...] (sestava senata)

je v pisnem postopku obravnaval upravno zadevo v zvezi s pritožbo pritožnice I. J. zoper sodbo Vilniaus apygardos administracinis teismas (okrožno upravno sodišče, Vilna, Litva) z dne 29. junija 2022 v upravni zadevi, ki se nanaša na tožbo pritožnice I. J. zoper nasprotno stranko State enterprise Registų centras (državna zbirka registrov, Litva), s katero je pritožnica predlagala odpravo odločbe in izdajo sklepa o naložitvi dejanj.

Senat v razširjeni sestavi

je ugotovil:

I.

- 1 Obravnavana zadeva se nanaša na spor med pritožnico I. J. (v nadaljevanju: pritožnica) in nasprotno stranko v pritožbenem postopku, State enterprise Registru centras (državna zbirka registrov, v nadaljevanju: nasprotna stranka), ki se nanaša na odločbo nasprotne stranke [...] v zvezi z razdelitvijo premoženja (v nadaljevanju: odločba) z dne 9. marca 2022, s katero je ta zavnila vlogo pritožnice z dne 15. februarja 2022 za vpis pravnega dejstva (razdelitev premoženja) v zvezi s premoženjskopравnim razmerjem med I. J. in C. B. v register Vedybų sutarčių registras (register pogodb o ureditvi premoženjskopравnih razmerij med zakoncema, v nadaljevanju: register).

Pravni okvir. Pravo Unije

- 2 Člen 21(1) Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) določa, da ima „[v]sak državljan Unije [...] pravico prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic ob upoštevanju omejitev in pogojev, določenih s Pogodbama in ukrepi, ki so bili sprejeti za njuno uveljavitev“.

Pravni okvir. Nacionalno pravo

- 3 Vedybų sutarčių registro nuostatai (pravilnik o registru pogodb o ureditvi premoženjskopравnih razmerij med zakoncema; v nadaljevanju: pravilnik) je bili odobren z Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2002 m. rugpjūčio 13 d. nutarimas Nr. 1284 „Dėl Vedybų sutarčių registro nuostatų patvirtinimo“ (uredba št. 1284 vlade Republike Litve z dne 13. avgusta 2002 o odobritvi pravilnika o registru pogodb o ureditvi premoženjskopравnih razmerij med zakoncema). Različica, ki se uporablja v obravnavani zadevi, je z dne 10. septembra 2015, kakor je bila nazadnje spremenjena 8. julija 2020 z uredbo št. 773 vlade Republike Litve.
- 4 Namen pravilnika je opredeliti namen in vsebino registra pogodb o ureditvi premoženjskopравnih razmerij med zakoncema, vodjo in upravljavca registra ter njune pravice, obveznosti in naloge, poleg tega pa ureja tudi vodenje podatkov in informacij v registru (v nadaljevanju: podatki v registru) ter določa listine in/ali njihove kopije, ki se predložijo za vpis v register, razmerje registra do drugih registrov, varnost podatkov v registru, razkritje in uporabo listin in podatkov v registru, ter financiranje, reorganizacija in prenehanje registra (člen 1 pravilnika). Namen registra je vpis vsebine, kot je določena v členu 13 pravilnika, zbiranje, združevanje, obdelava, sistematizacija, hramba in razkrivanje podatkov v registru ter kopij listin, ki se predložijo za vpis v register, pa tudi druga dejanja obdelave podatkov v registru (člen 2 pravilnika).
- 5 Register upravlja State enterprise Registru centras (državna zbirka registrov) (člen 8 pravilnika).

- 6 V register se vpisujejo pogodbe o ureditvi premoženjskopравnih razmerij med zakoncema (člen 13.1 pravilnika), pogodbe o razdelitvi skupaj pridobljenega in uporabljanega premoženja po prenehanju zunajzakonske skupnosti (člen 13.2 pravilnika) in dejstva o razdelitvi premoženja, kot je določeno v civilnem zakoniku (člen 13.3 pravilnika).
- 7 Podatke lahko zagotovi notar, ki overi pogodbo o ureditvi premoženjskopравnih razmerij med zakoncema oziroma med zunajzakonskima partnerjema ali pogodbo o razdelitvi premoženja, ali pa spremembe oziroma prenehanje veljavnosti takih pogodb (člen 21.1 pravilnika); sodišče, ki odloči o razdelitvi skupnega premoženja, o ponovni vzpostavitvi pravic upnikov enega ali obeh zakoncev, če se je s spremembo ali prenehanjem veljavnosti pogodbe o ureditvi premoženjskopравnih razmerij med zakoncema oziroma zunajzakonskima partnerjema poseglo v navedene pravice, oziroma sodišče, ki odloči o spremembi ali prenehanju veljavnosti pogodbe o ureditvi premoženjskopравnih razmerij med zakoncema oziroma zunajzakonskima partnerjema ali pogodbe o razdelitvi premoženja (člen 21.2 pravilnika); osebe, ki sklenejo pogodbo o ureditvi premoženjskopравnih razmerij med zakoncema oziroma zunajzakonskima partnerjema – vendar samo v primerih iz člena 68 pravilnika (člen 21.3 pravilnika).
- 8 Notar, ki overi pogodbo o razdelitvi premoženja, ali sodišče, ki izda odločbo o delitvi premoženja, mora v treh delovnih dneh po overitvi pogodbe oziroma po tem, ko odločba postane pravnomočna (v primeru pritožbe na pritožbeno sodišče pa po tem, ko je zadeva vrnjena prvostopenjskemu sodišču), upravljavca registra obvestiti o delitvi premoženja ter priložiti elektronski izvod overjene pogodbe oziroma pravnomočne sodne odločbe. V obvestilu o dejstvu razdelitve premoženja je treba predložiti podatke iz člena od 17.2 do 17.9 pravilnika (člen 45 pravilnika).
- 9 Pogodba o ureditvi premoženjskopравnih razmerij med zakoncema oziroma zunajzakonskima partnerjema, sklenjena v drugi državi, se lahko vpiše v register, če vsebuje osebno identifikacijsko številko vsaj ene od strank pogodbe, kot izhaja iz Lietuvos Respublikos gyventojų registras (register prebivalstva Republike Litve) (člen 67 pravilnika).
- 10 Če eden od zakoncev oziroma zunajzakonskih partnerjev želi v register vpisati pogodbo o ureditvi premoženjskopравnih razmerij med zakoncema oziroma zunajzakonskima partnerjema, overjeno v drugi državi, prijaviti spremembe take pogodbe ali podatke o prenehanju veljavnosti take pogodbe, lahko podatke za vpis v register predloži osebno ali prek pooblaščne osebe, po pošti ali elektronsko, v skladu s postopkom, ki ga določi upravljavec registra (člen 68 pravilnika).

Upošteveno dejansko stanje

- 11 V obravnavani upravni zadevi je bilo ugotovljeno, da sta pritožnica (podatki zakriti) in C. B., italijanski državljan, v mestu (podatki zakriti) (v Italiji) sklenila zakonsko zvezo. Zakonska zveza je bila leta 2006 vpisana v register poročnih

listin občine (podatki zakriti). Poročna listina vsebuje opombo, iz katere izhaja, da se režim ločitve premoženja, ki ga izbereta zakonca, opredeli v poročni listini.

- 12 Pritožnica je 15. februarja 2022 od nasprotne stranke predlagala vpis pravnega dejstva (razdelitev premoženja) v zvezi s premoženjskopравnim razmerjem med pritožnico in C. B. v register pogodb o ureditvi premoženjskopравnih razmerij med zakoncema.
- 13 Po preučitvi pritožničinega predloga je nasprotna stranka 9. marca 2022 izdala odločbo (v nadaljevanju: odločba), ki se v obravnavani upravni zadevi izpodbija. Na podlagi členov 13, 21, 45, 67 in 68 pravilnika je nasprotna stranka z odločbo zavrnila vpis pravnega dejstva (razdelitev premoženja) v zvezi s premoženjskopравnim razmerjem med pritožnico in njenim zakoncem v register. Nasprotna stranka je tudi pojasnila, da se lahko poročna listina (podatki zakriti), ki jo je pritožnica predložila, vpiše v register kot pogodba o ureditvi premoženjskopравnih razmerij med zakoncema, če pritožnica predloži dodatek (prilogo) k poročni listini, ki jo overi notar ali kateri koli drug pristojni uradnik v Italiji in vsebuje osebno identifikacijsko številko vsaj ene od strank pogodbe o ureditvi premoženjskopравnih razmerij med zakoncema, kot izhaja iz registra prebivalstva Republike Litve. Nasprotna stranka je nadalje navedla, da fizične osebe ne morejo predložiti podatkov za namen vpisa dejstva delitve premoženja v register, zato dejstva delitve premoženja ni mogoče vpisati na podlagi vloge pritožnice.
- 14 Pritožnica je v spis priložila kopijo elektronskega sporočila, iz katerega izhaja, da je pri matičnem uradu (podatki zakriti) predlagala izdajo izvoda poročne listine z vključeno osebno identifikacijsko številko pritožnice, kot je navedena na njeni osebni izkaznici. Vendar je matični urad (podatki zakriti) zavrnil izdajo takega izvoda z navedbo, da ne more vnesti litovske osebne identifikacijske številke v poročno listino, saj tak podatek ni overjen. Pritožnica je predložila tudi potrdilo, ki ga je 16. februarja 2021 izdal L. B., notar v (podatek zakrit) (regija Savona, Italija), v katerem je notar navedel, da je na podlagi člena 162(2) italijanskega civilnega zakonika izbiro režima ločitve premoženja zakoncev mogoče opredeliti tudi v listini, s katero se potrdi sklenitev zakonske zveze.
- 15 Pritožnica je zoper odločbo nasprotne stranke vložila tožbo pri okrožnem upravnem sodišču v Vilni, ki je z odločbo z dne 29. junija 2022 tožbo pritožnice zavrnilo kot neutemeljeno. V odločbi je okrožno upravno sodišče v Vilni med drugim navedlo, da člen 67 pravilnika jasno določa zahteve za vpis pogodbe o ureditvi premoženjskopравnih razmerij med zakoncema oziroma zunajzakonskima partnerjema, ki se sklene v drugi državi. Okrožno upravno sodišče v Vilni je ugotovilo, da če nasprotna stranka ugotovi, da pogodba o ureditvi premoženjskopравnih razmerij med zakoncema ali zunajzakonskima partnerjema ne vsebuje osebne identifikacijske številke vsaj ene od strank pogodbe, kot izhaja iz registra prebivalstva Republike Litve, nima le pravice, ampak tudi obveznost zavrniti predlog pritožnice.

- 16 Pritožnica je zoper sodbo okrožnega upravnega sodišča v Vilni vložila pritožbo pri vrhovnem upravnem sodišču Litve.

Senat v razširjeni sestavi

ugotavlja:

II.

- 17 Pritožnica je nasprotni stranki predlagala, naj v register pogodb o ureditvi premoženjskopравnih razmerij med zakoncema vpiše pravno dejstvo (razdelitev premoženja) v zvezi s premoženjskopравnim razmerjem med I. J in C. B..
- 18 Na podlagi različice pravilnika, ki se uporablja v navedeni zadevi, je mogoče v register pogodb o ureditvi premoženjskopравnih razmerij med zakoncema vpisati naslednje: (1) pogodbo o ureditvi premoženjskopравnih razmerij med zakoncema, (2) pogodbo o razdelitvi skupaj pridobljenega in uporabljanega premoženja po prenehanju zunajzakonske skupnosti, (3) dejstva glede razdelitve premoženja, kot so določena v civilnem zakoniku. Pogodba o ureditvi premoženjskopравnih razmerij med zakoncema v navedenem kontekstu pomeni sporazum med zakoncema, v katerem opredelita svoje premoženjske pravice in obveznosti v času trajanja zakonske zveze ter po razvezi oziroma ločitvi. Dejstvo delitve premoženja v navedenem kontekstu pomeni sporazum med strankama oziroma sodno odločbo o razdelitvi skupnega premoženja [...].
- 19 Poglavje IV pravilnika ureja vpis v register. Člena 21 in 68 v navedenem poglavju določata pravno pravilo, na podlagi katerega lahko fizične osebe upravljavcu registra pogodb o ureditvi premoženjskopравnih razmerij med zakoncema predložijo podatke samo za namen vpisa pogodbe o ureditvi premoženjskopравnih razmerij med zakoncema ali zunajzakonskima partnerjema, sklenjene v drugi državi, ter za namen vpisa spremembe ali prenehanja veljavnosti take pogodbe. Drugače povedano, navedeno pravilo pritožnici ne podeljuje pravice, da nasprotni stranki predlaga vpis dejstva razdelitve premoženja, ki se na podlagi člena 13.3 pravilnika tudi vpisuje v register. Iz člena 21 pravilnika izhaja, da lahko podatke za vpis dejstva razdelitve premoženja v register vložijo le notar, ki overi pogodbo o razdelitvi premoženja ter spremembe ali prenehanje veljavnosti take pogodbe (točka 21.1 pravilnika), ali sodišče, ki izda eno od odločb iz člena 21.2 pravilnika.
- 20 Ta senat na podlagi trditev, navedenih v pritožbi pritožnice, ki opredeljujejo predmet obravnavane zadeve (na primer da sta zakonca ob sklenitvi zakonske zveze *de jure* in *de facto* izrazila voljo na način, ki ustreza pogodbi o ureditvi premoženjskopравnih razmerij med zakoncema, njuna volja pa je bila vpisana pri matičnem uradu (podatki zakriti) (v Italiji); oziroma da določba v poročni listini dejansko pomeni sklenitev pogodbe o ureditvi premoženjskopравnih razmerij med zakoncema, saj sta se stranki v navedeni listini dogovorili o pravnem režimu, ki ureja njuno zakonsko premoženje), ugotavlja, da je pritožnica dejansko predlagala vpis pogodbe o ureditvi premoženjskopравnih razmerij med zakoncema, s katero je opredeljen obseg premoženjskih pravic in obveznosti zakoncev, v register. Ker

je bila zakonska zveza pritožnice sklenjena v drugi državi in ker poročna listina vsebuje informacije o pravni ureditvi ločitve premoženja, ki sta jo izbrala zakonca, je pravni položaj pritožnice podoben položaju iz člena 68 pravilnika, torej ko eden od zakoncev predlaga vpis pogodbe o ureditvi premoženjskopравnih razmerij med zakoncema, ki je bila overjena v drugi državi.

- 21 V zvezi z vpisom pogodb o ureditvi premoženjskopравnih razmerij med zakoncema oziroma zunajzakonskima partnerjema, sklenjenih v drugi državi, v register člen 67 pravilnika jasno določa: taka pogodba mora vsebovati osebno identifikacijsko številko vsaj ene od strank pogodbe, kot jo določa register prebivalstva. V zvezi s tem je treba poudariti, da mora upravljavec registra kot javni upravni subjekt ravnati le v okviru pooblastil, ki mu jih podeljuje zakon, ter na podlagi zakona sam ne sme zbirati podatkov in dokazil o obstoju ali neobstoju nekaterih dejstev. Čeprav torej splošno pomembno načelo dobrega upravljanja zavezuje upravljavca registra kot javni upravni subjekt, pa ta nima pravice samostojno odločiti o obstoju katere koli dejanske okoliščine ali presoјati o njej, saj je njegova naloga le preverjati, ali so listine, ki so mu predložene, skladne z zahtevami zakonodaje. Posledično mora nasprotna stranka v okoliščinah obravnavane zadeve zavrնiti vpis poročne listine, ki jo je predložila pritožnica, kot pogodbe o ureditvi premoženjskopравnih razmerij med zakoncema, saj predložena listina ni skladna z zahtevami iz točke 67 pravilnika, se pravi ne vsebuje osebne identifikacijske številke vsaj ene od strank pogodbe o ureditvi premoženjskopравnih razmerij med zakoncema, kot izhaja iz registra prebivalstva Republike Litve.
- 22 Po drugi strani pa je pritožnica zakonsko zvezo sklenila v drugi državi članici Evropske unije, v Italijanski republiki. Na podlagi zakonodaje, ki velja v navedeni državi, lahko poročna listina vsebuje tudi določbo o premoženjskopравnih razmerjih med zakoncema. Iz poročne listine pritožnice in njenega zakonca izhaja, da v listini ni navedenih osebnih identifikacijskih števil, na podlagi katerih bi bilo mogoče identificirati zadevni osebi. Poleg tega je pristojni organ v Italijanski republiki zavrնil vpis takih identifikacijskih informacij v izvod poročne listine, tudi ko je pritožnica to izrecno predlagala.
- 23 Treba pa je opozoriti tudi, da so bili podatki o zakonski zvezi pritožnice, vpisani v Italijanski republiki, vpisani tudi pri matičnem uradu v Republiki Litvi in da dejstvo, da pritožničina osebna identifikacijska številka ni bila navedena na poročni listini v tistem primeru ni bila ovira za vpis. Glede na navedeno senat ugotavlja, da zakonodaja o vpisu sklenitve zakonske zveze, sklenjene v drugi državi, ki se *ratione temporis* uporablja v obravnavani upravni zadevi, dejansko ne določa nobene obvezne zahteve, da mora listina, predložena za vpis, ki jo je izdal organ v drugi državi in s katero se potrjuje sklenitev zakonske zveze, vsebovati osebno identifikacijsko številko vsaj enega od zakoncev, ki sta sklenila zadevno zakonsko zvezo, kot jo določa register prebivalstva Republike Litve. Vendar se, kot je zgoraj navedeno, taka zahteva uporablja pri vpisu pogodbe o ureditvi premoženjskopравnih razmerij med zakoncema, sklenjeni v drugi državi, v register pogodb o ureditvi premoženjskopравnih razmerij med zakoncema.

- 24 Ta senat v navedenih okoliščinah meni, da je mogoče obravnavano upravno zadevo načeloma presoјati na podlagi člena 21 PDEU. Člen 21(1) PDEU, ki ima neposredni učinek, vsakemu državljanu Unije zagotavlja pravico prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic (sodba Sodišča z dne 17. septembra 2002, Baumbast in R, C-413/99, EU:C:2002:493, točka 94). Ob upoštevanju dejstva, da na podlagi ustaljene sodne prakse Sodišča člen 21 PDEU ne vključuje le pravice prostega gibanja in prebivanja in ozemlju držav članic, ampak tudi prepoved kakršne koli diskriminacije na podlagi državljanstva (sodba Sodišča z dne 8. junija 2017, Freitag, C-541/15, EU:C:2017:432, točka 31 in navedena sodna praksa), ta senat domneva, da zadevnega vprašanja ni treba obravnavati ločeno na podlagi člena 18 PDEU, ki določa, da kjer se uporabljata Pogodbi in brez poseganja v njune posebne določbe, je prepovedana vsakršna diskriminacija glede na državljanstvo.
- 25 Prvič, opozoriti je treba, da pravni položaj pritožnice določajo posledice njenega statusa državljanke Unije, ki uresničuje pravico do prostega gibanja: pritožnica želi v Republiki Litvi v register vpisati pogodbo o ureditvi premoženjskopравnih razmerij med zakoncema, ki jo je sklenila ob sklenitvi zakonske zveze v drugi državi članici Evropske unije. Obravnavani spor se torej ne nanaša na zgolj notranje okoliščine, ki ne bi spadale na področje uporabe prava Unije. Med položaji, ki spadajo na področje uporabe *ratione materiae* prava Unije, so tisti, ki se nanašajo na uresničevanje temeljnih pravic, zagotovljenih s Pogodbo, in zlasti tisti, ki se nanašajo na pravico prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic, kot jo podeljuje člen 21 PDEU (sodba Sodišča z dne 12. maja 2011, Runevič-Vardyn in Wardyn, C-391/09, EU:C:2011:291, točka 62 in navedena sodna praksa).
- 26 Iz sodne prakse Sodišča izhaja, da se mora državljanu Unije v vseh državah članicah priznati enako pravno obravnavanje kot drugim državljanom teh držav članic, ki so v enakem položaju, zato bi bilo v neskladju s pravico do prostega gibanja, če bi bil v državi članici, katere državljan je, manj ugodno obravnavan, kot bi bil, če ne bi izkoristil ugodnosti, ki jih ponuja Pogodba v zvezi z gibanjem (zgoraj navedena sodba Sodišča z dne 12. maja 2011, Runevič-Vardyn in Wardyn, C-391/09, EU:C:2011:291, točka 67). Sodišče je tudi jasno navedlo, da nacionalna zakonodaja, ki je za nekatere državljane manj ugodna zgolj zato, ker so uresničevali svoboščino prostega gibanja in prebivanja v drugi državi članici, pomeni omejitve svoboščin, ki sta s členom 21(1) PDEU priznani vsakemu državljanu Unije. Ugodnosti, ki jih daje Pogodba na področju gibanja državljanov Unije, namreč ne bi polno učinkovale, če bi državljana države članice od njihove uporabe lahko odvrnile ovire, ki zaradi njegovega prebivanja v drugi državi članici izhajajo iz ureditve njegove države izvora, ki ga kaznuje zgolj zato, ker je navedene ugodnosti uporabil (sodba Sodišča z dne 26. maja 2016, Kohll in Kohll-Schlesser, C-300/15, EU:C:2016:361, točki 42 in 43 ter navedena sodna praksa). Kot izhaja iz sodne prakse Sodišča, se državljan države članice, ki je na podlagi svojega statusa državljana Unije uresničeval svojo pravico do prostega gibanja in prebivanja v državi članici, ki ni njegova izvorna država članica, lahko sklicuje na pravice, ki jih ima zaradi tega statusa, zlasti na pravice iz člena 21(1) PDEU, in to

po potrebi tudi proti svoji izvorni državi članici (sklep Sodišča z dne 24. junija 2022, Rzecznik Praw Obywatelskich, C-2/21, EU:C:2022:502, točka 36).

- 27 Na podlagi zgoraj navedene sodne prakse Sodišča se ta senat sprašuje, ali morda pravila iz pravilnika vplivajo na oziroma omejujejo prosto gibanje državljanov Unije v smislu člena 21 PDEU.
- 28 Ta senat ugotavlja, da Republika Litva ne sodeluje pri okrepljenem sodelovanju na podlagi Sklepa Sveta (EU) 2016/954 z dne 9. junija 2016 o odobritvi okrepljenega sodelovanja na področju pristojnosti, prava, ki se uporablja, ter priznavanja in izvrševanja odločb na področju premoženjskih razmerij mednarodnih parov, ki zajema tako področje premoženjskih razmerij med zakoncema kot premoženjskopravne posledice registriranih partnerskih skupnosti. Posledično se Uredba Sveta (EU) 2016/1103 z dne 24. junija 2016 o izvajanju okrepljenega sodelovanja na področju pristojnosti, prava, ki se uporablja, ter priznavanja in izvrševanja odločb na področju premoženjskih razmerij med zakoncema [...] (ponovitev navedbe) ne uporablja za Republiko Litvo.
- 29 Zato ta senat ob dejstvu, da se v zvezi z zadevnim vprašanjem ne uporablja nobena zakonodaja Unije, meni, da je treba v notranjem pravnem redu Republike Litve opredeliti podrobna pravila nacionalnega prava za zaščito pravic, ki za posameznike izhajajo iz prava Unije, ob upoštevanju, prvič, da taka pravila niso manj ugodna od pravil, ki se nanašajo na pravice, ki izhajajo iz nacionalnega pravnega reda (načelo enakovrednosti), in, drugič, da ta pravila v praksi ne onemogočajo ali preveč otežujejo uresničevanja pravic, ki jih podeljuje pravni red Unije (načelo učinkovitosti) (glej po analogiji sodbi Sodišča z dne 8. junija 2017, Freitag, C-541/15, EU:C:2017:432, in z dne 3. julija 2014, Kamino International Logistics in Datema Hellmann Worldwide Logistics, združeni zadevi C-129/13 in C-130/13, EU:C:2014:2041 [...]).
- 30 V zvezi s tem je najprej treba opozoriti, da se v skladu z določbami pravilnika navedena zahteva, da mora pogodba o ureditvi premoženjskopравnih razmerij med zakoncema vsebovati osebno identifikacijsko številko vsaj ene od strank pogodbe, kot jo določa register prebivalstva Republike Litve, uporablja le v primeru pogodb o ureditvi premoženjskopравnih razmerij med zakoncema, ki so sklenjene v drugi državi. Navedena zahteva torej v pravilniku ni *expressis verbis* določena za pogodbe o ureditvi premoženjskopравnih razmerij med zakoncema, ki so sklenjene v Republici Litvi.
- 31 Po drugi strani pa je mogoče domnevati, da razlika v pristopu glede zahteve navesti osebno identifikacijsko številko v pogodbi o ureditvi premoženjskopравnih razmerij med zakoncema izhaja iz pravila, da podatke glede navedenih pogodb, sklenjenih v Republici Litvi, zagotavljajo le notarji, ki overijo zadevno pogodbo (člen 21.1 pravilnika), fizične osebe pa nimajo pravice predložiti takih podatkov. Drugače povedano, to pravilo temelji na domnevi, da je v primeru sklenitve pogodbe o ureditvi premoženjskopравnih razmerij med zakoncema v Republici Litvi na podlagi notarskega postopka (pri čemer podatke o takih pogodbah v

register sporočajo notarji) natančna identifikacija oseb, ki so sklenile tako pogodbo, zagotovljena. V primeru pogodb o ureditvi premoženjskopравnih razmerij med zakoncema, ki so sklenjene v drugi državi, pa podatke v register sporočajo fizične osebe, ki take pogodbe sklenejo. Ob upoštevanju, med drugim, zelo omejenih pooblastil upravljavca registra (točka 21 tega sklepa) je torej treba ugotoviti, da zahteva po natančni identifikaciji oseb, ki so sklenile zadevno pogodbo o ureditvi premoženjskopравnih razmerij med zakoncema, ni le brez dvoma pomembna, ampak je v javnem interesu tudi bistveno potrebna.

- 32 Vendar je treba opozoriti, da pravilnik ne zagotavlja nobene druge možnosti za identifikacijo strank pogodbe, sklenjene v drugi državi. Če je torej pogodba o ureditvi premoženjskopравnih razmerij med zakoncema sklenjena v drugi državi, kjer se osebne identifikacijske številke ne uporabljajo za namene sklenitve take pogodbe, zahteva iz člena 67 pravilnika neposredno preprečuje vpis zadevne pogodbe v register. V skladu s tem velja, da če od pristojnih organov druge države ni mogoče pridobiti dodatka (priloge) k pogodbi, ki vsebuje osebno identifikacijsko številko vsaj ene od strank pogodbe o ureditvi premoženjskopравnih razmerij med zakoncema, morata osebi, ki sta sklenili tako pogodbo v drugi državi, pri notarju v Republiki Litvi skleniti novo pogodbo o ureditvi premoženjskopравnih razmerij med zakoncema, glede katere notar uredi vpis v register. Drugače povedano, zadevne okoliščine pomenijo ali višje stroške (finančne stroške, dodaten čas in podobno) državljana Unije zaradi dvojnega upravnega postopka (v drugi državi, ki ne uporablja osebnih identifikacijskih števil, in nato še v Republiki Litvi) sklenitve pogodbe o ureditvi premoženjskopравnih razmerij med zakoncema ali pa lahko osebe zaradi takih neželenih posledic sprejmejo racionalno in logično odločitev, da se bodo izognile sklenitvi pogodbe o ureditvi premoženjskopравnih razmerij med zakoncema v drugi državi.
- 33 V tem okviru želi ta senat poudariti, da pravica do prostega gibanja pomeni možnost državljana Unije, da zaradi dela, študija ali preživljanja prostega časa za nekaj časa odide v drugo državo članico, ki ni njegova država članica izvora. Vendar ta pravica vključuje tudi pravico do tega, da se za stalno preseli v drugo državo članico in si tam ustvari življenje (sklepni predlogi generalnega pravobranilca H. Saugmandsgaarda Øja z dne 11. februarja 2021 v zadevi A (Javne zdravstvene storitve), C-535/19, EU:C:2021:114, točka 146). V navedenih okoliščinah se ta senat sprašuje, ali zadevna zakonodaja morda odvrta državljanke Unije od uresničevanja pravice do prostega gibanja, ki jo imajo na podlagi člena 21 PDEU. Natančneje, ta senat se sprašuje, ali je treba člen 21(1) PDEU razlagati tako, da nasprotuje nacionalni zakonodaji, na podlagi katere pogodba o ureditvi premoženjskopравnih razmerij med zakoncema, sklenjena v drugi državi članici Evropske unije, ne more biti vpisana v register pogodb o ureditvi premoženjskopравnih razmerij med zakoncema, če ne vsebuje osebne identifikacijske številke vsaj ene od strank navedene pogodbe, kot izhaja iz registra prebivalstva Republike Litve, kadar v okoliščinah, kakršne so v obravnavani zadevi, pristojni organi države članice, v kateri je bila pogodba o

ureditvi premoženjskopравnih razmerij med zakoncema sklenjena, zavrnejo izdajo izvoda navedene pogodbe s pripisom zadevnih osebnih identifikacijskih podatkov.

III.

34 [...] (obveznost predložitve predloga na podlagi člena 267, tretji odstavek, PDEU)

35 Da se odpravijo dvomi glede razlage in uporabe določb prava Unije, ki so upoštevne za pravna razmerja v obravnavani zadevi, je v navedenih okoliščinah ustrezno prositi Sodišče za razlago člena 21(1) PDEU. Odgovor na vprašanje, navedeno v izreku tega sklepa, je ključnega pomena za obravnavano zadevo, saj bo zlasti omogočilo ohranjanje primarnosti prava Unije, sprejetje nedvoumne in jasne odločitve o predlogu v obravnavani zadevi glede vpisa pogodbe o ureditvi premoženjskopравnih razmerij med zakoncema, ki je bila sklenjena v drugi državi, v register takih pogodb, omogočilo pa bo tudi zagotavljanje enotne nacionalne sodne prakse.

Glede na zgoraj navedeno [...] (sklic na določbe procesnega prava), je ta senat sklenil:

[...] (običajne postopkovne navedbe)

Sodišču se v predhodno odločanje predloži to vprašanje:

„Ali je treba člen 21(1) Pogodbe o delovanju Evropske unije razlagati tako, da nasprotuje nacionalni zakonodaji, na podlagi katere pogodba o ureditvi premoženjskopравnih razmerij med zakoncema, sklenjena v drugi državi članici Evropske unije, ne more biti vpisana v register pogodb o ureditvi premoženjskopравnih razmerij med zakoncema, če ne vsebuje osebne identifikacijske številke vsaj ene od strank navedene pogodbe, kot izhaja iz registra prebivalstva Republike Litve, kadar v okoliščinah, kakršne so v obravnavani zadevi, pristojni organi države članice, v kateri je bila pogodba o ureditvi premoženjskopравnih razmerij med zakoncema sklenjena, zavrnejo izdajo izvoda navedene pogodbe s pripisom zadevnih osebnih identifikacijskih podatkov?“

[...] (ni prevedeno)

[...] (ni prevedeno)

[...] (ni prevedeno)

[standardne postopkovne navedbe in sestava sodišča]